DZIENNIK URZĘDOWY
MINISTERSTWA SKARBU

21 października Nr. 29 Rok 1933.

Cena numeru pojedyńczego 75 gr, z przesyłką zwyczajną 85 gr, poleconą 1 zł 35 gr. Prenumerata kwartalna 6 zł. Cena ogłoszeń za tekstem od wiersza 1 m/m szpalty redakcyjnej 40 gr, tabelaryczne i cyfrowe 80 gr. Materjał redakcyjny oraz ogłoszenia, które na mocy przepisów obowiązujących podlegają opublikowaniu w „Dzienniku Urzędowym Ministerstwa Skarbu", należy kierować do Administracji, Rymarska 3, Tel. redakcji Min. Sk. 12.12.61, tel. Administracji Min. Sk. 11.05.08.

Za terminowy druk ogłoszeń Administracja nie odpowiada. Konto czekowe w P. K. O. Nr. 30385

TREŚĆ DZIAŁU URZĘDOWEGO:

Wyszły z druku Nr. Nr. 76, 77, 78, 79 i 80 Dziennika Ustaw Rzeczypospolitej Polskiej z r. 1933, zawierające m. in. treść następującą:

Nr. 76, poz. 547—Rozporządzenie Ministra Skarbu z dn. 24 sierpnia 1933 r. w porozumieniu z Ministrem Spraw Wewnętrznych i Ministrem Spraw Wojskowych w sprawie umundurowania oficerów i szeregowych Straży Granicznej.

Nr. 77, poz. 552—Rozporządzenie Ministra Skarbu z dnia 4 października 1933 r. o postępowaniu celnem.

poz. 553—Rozporządzenie Ministra Skarbu z dnia 7 października 1933 r. o wypuszczeniu biletów skarbowych serji III.

Nr. 78, poz. 554—Rozporządzenie Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 7 października 1933 r. o częściowej zmianie ustawy z dnia 31 lipca 1924 r. w przedmiocie uregulowania stosunków celnych.

poz. 555—Rozporządzenie Ministrów: Skarbu, Przemysłu i Handlu oraz Rolnictwa i Reform Rolnych z dnia 11 października 1933 r. o ulgach celnych.

poz. 556—Rozporządzenie Ministrów: Skarbu, Przemysłu i Handlu oraz Rolnictwa i Reform Rolnych z dnia 11 października 1933 r. o ulgach celnych na owoce południowe, towary kolonjalne i oleje roślinne.

poz. 557—Rozporządzenie Ministrów: Skarbu, Przemysłu i Handlu oraz Rolnictwa i Reform Rolnych z dnia 11 października 1933 r. o ulgach celnych.

poz. 558—Rozporządzenie Ministrów: Skarbu, Przemysłu i Handlu oraz Rolnictwa i Reform Rolnych z dnia 11 października 1933 r. o częściowej zmianie rozporządzenia z dnia 25 stycznia 1928 r. w sprawie ceł maksymalnych.

Nr. 79, poz. 560—Rozporządzenie Rady Ministrów z dnia 29 września 1933 r. w sprawie wejścia w życie art. 212 i 213 ustawy o ubezpieczeniu społecznem.

poz. 561—Rozporządzenie Rady Ministrów z dn. 11 października 1933 r. w sprawie zakazu przywozu niektórych towarów.

259.

ROZPORZĄDZENIE MINISTRA SKARBU

z dnia 11 października 1933 r.

w sprawie stosowania ceł maksymalnych.

Na podstawie §§ 3 i 7 rozporządzenia Ministrów: Skarbu, Przemysłu i Handlu oraz Rolnictwa i Reform Rolnych z dnia 25 stycznia 1928 r. w sprawie ceł maksymalnych (Dz. U. R. P. Nr. 9, poz. 66) w brzmieniu, ustalonem rozporządzeniami: z dnia 13 listopada 1928 r. (Dz. U. R. P. Nr. 99, poz. 885), z dnia 18 listopada 1929 r. (Dz. U. R. P. Nr. 89, poz. 668), z dnia 8 marca 1932 r. (Dz. U. R. P. Nr. 19, poz. 137), z dnia 26 marca 1932 r. (Dz. U. R. P. Nr. 26, poz. 247) i z dnia 11 października 1933 r. (Dz. U. R. P. Nr. 78, poz. 558), zarządzam, co następuje:

§ 1.

Postanowienia powołanego na wstępie rozporządzenia w sprawie ceł maksymalnych mają zastosowanie do towarów pochodzących z Rzeszy Niemieckiej, wymienionych w załączonych listach A i B.

Cła maksymalne od towarów, objętych listą A, oblicza się od stawek, zawartych w kolumnie I taryfy celnej przywozowej.

§ 2.

Dla udowodnienia, że towar nie pochodzi z Rzeszy Niemieckiej, należy przedstawić w urzędzie celnym przy odprawie przywozowej świadectwo pochodzenia, wystawione:

a) bądź przez urząd celny jednego z tych państw, które honorują świadectwa pochodzenia urzędów celnych polskiego obszaru celnego, o ile został ustalony specjalny wzór świadectwa a wystawienie miało miejsce w kraju pochodzenia towaru,

b) bądź przez izby przemysłowo-handlowe lub też inne instytucje zanotyfikowane Rządowi Polskiemu, a przez Rząd Polski uznane.

§ 3.

Świadectwa pochodzenia, wymienione w § 2 pod b), a służące do niestosowania ceł maksymalnych, mogą być wystawione w kraju pochodzenia towaru lub w innem państwie traktatowem. W tym ostatnim wypadku świadectwo pochodzenia winno być wizowane przez konsula Rzeczypospolitej Polskiej, ewentualnie w porozumieniu z konsulem kraju pochodzenia towaru. Gdy chodzi o towary, pochodzące z jednego z państw (poza Rzeszą Niemiecką), które nie zawarło z Polską umowy handlowej, lub w którem niema ani dyplomatycznej, ani konsularnej placówki polskiej, pochodzenie towarów może być ustalone na podstawie dokumentów przewozowych.

§ 4.

Nie wymaga się świadectw pochodzenia, celem niestosowania cła maksymalnego do wzorów i próbek towarów przywożonych w drobnych ilościach z krajów, mających z Polską umowę handlową, jako też do towarów, przesyłanych z takich krajów w przesyłkach pocztowych. niemających charakteru handlowego.

§ 5.

Specjalne opakowania, o ile stanowią towar podlegający cłom maksymalnym, podlegają stawkom maksymalnym bez względu na to, czy zawarty w nich towar podlega cłu maksymalnemu, czy też nie

§ 6.

Przy odprawach warunkowych zabezpieczenie celne od towarów pochodzenia niemieckiego, podlegających cłom maksymalnym, pobiera się w wysokości, odpowiadającej cłom maksymalnym.

§ 7.

Cła maksymalne nie mają zastosowania:

a) do towarów pochodzenia niemieckiego, objętych listami A i B, o ile te towary znajdowały się przed 1 kwietnia 1932 r. w składach urzędowych, kolejowych, pocztowych oraz w składach nieurzędowych, pozostających pod zamknięciem celnem;

b) do towarów objętych postanowieniami polsko - niemieckiej konwencji górnośląskiej, podpisanej w Genewie dnia 15 maja 1922 r. (Dz. U. R. P. Nr. 44, poz. 370 i 371);

c) do towarów objętych umowami o małym ruchu granicznym;

d) do przedmiotów, które są przewożone w ruchu podróżnych w drobnych ilościach, a które nie mogą być zwolnione od cła na podstawie art. 10 p. 11 rozporządzenia z dnia 11 czerwca 1920 r. o taryfie celnej (Dz. U. R. P. Nr. 51, p. 314), jeżeli nie zachodzi podejrzenie, że przedmioty te są przeznaczone na handel, albo że samą podróż przedsięwzięto w celu wprowadzenia ich z zagranicy z ominięciem cła maksymalnego;

e) do towarów, na które została udzielona ulga celna na zasadzie rozporządzenia Ministra Skarbu, Przemysłu i Handlu oraz Rolnictwa i Reform Rolnych z dnia 11 października 1933 r. o ulgach celnych (Dz. U. R. P. Nr. 78, poz. 555).

§ 8.

Rozporządzenie niniejsze wchodzi w życie z dniem 11 października 1933 r. Jednocześnie tracą moc obowiązującą: rozporządzenie Ministra Skarbu z dnia 29 marca 1932 r. w sprawie stosowania ceł maksymalnych (Monitor Polski Nr. 75, poz. 106) w brzmieniu, ustalonem rozporządzeniami Ministra Skarbu z dnia 6 kwietnia 1932 r. (Monitor Polski Nr. 81, poz. 114) i z dnia 18 sierpnia 1932 r. (Monitor Polski Nr. 196, poz. 228) oraz wszelkie przepisy w tym przedmiocie wydane, sprzeczne z niniejszem rozporządzeniem.

Minister Skarbu:
(—) *Wł. Zawadzki.*

(Monitor Polski z dn. 13.X. 1933 r. Nr. 236, poz. 256).

Załącznik 1-szy do par. 1 rozporządzenia Ministra Skarbu z dnia 11 października 1933 r.

LISTA A

towarów, podlegających maksymalnym przywozowym stawkom celnym, wyższym o 200% od stawek zawartych w kolumnie I taryfy celnej przywozowej.

Pozycja taryfy celnej.

30; 51 p. 1; 53 i uwaga; 54 i uwaga; 55; 56; 58 pp. 1, 2, 5, 6, 7; 59; 60 p. 2 i uwaga; 1; 64; 65; 67; 69; 70; 72; 73; 74; 75; 76 i uwaga; 77; 78 i uwaga; 79; 80 i uwaga; 82 pp. 1, 2, 3, 4, 5, 8; 83; 90 p. 1 b, c; 115;

116 z p. 1 pp. 2, 3 i uwaga pp. 4, 5, 6, 7, 8. — Ryby żywe i świeże nieżywe (mrożone, śnięte) z wyjątkiem pstrągów, łososi, turbotów, soli, jesiotrów, bieługi i sieji;

117 p. 1, z p. 2 i uwagi 1, 2, o ile dotyczą śledzi — Śledzie solone;

122; 123; 143 pp. 2, 3; 145 p. 2; 146 p. 2; 180 p. 1; 183; 184 p. 1;

221 z p. 1 — Oleina.

225 p. 2; 252; 255;

256 z pp. 1, 2 pp. 3, 4 — Konserwy rybne, oprócz śledzi z punktów 1 i 2, w opakowaniu hermetycznem;

298 p. 7;

299 z p. 6 — Siarczan sodu obojętny;

310 p. 2; 323 p. 1 a, b; 332 p. 1; 344; 373; 377 p. 2; 385; 388 p. 2; 392 p. 2; 419 p. 2; 422 p. 3; 450; 451; 452; 453; 454; 459; 460; 464; 466; 467 p. 2; 469 p. 2; 470; 471; 472; 483; 486; 494; 495; 496; 497; 498; 499; 500; 501; 502; 503; 504; 505; 506; 507; 508; 509; 510; 511; 512; 513; 514; 515; 516 p. 2; 517 p. 2; 518 p. 2; 519 p. 2; 520 p. 2; 521 p. 2; 522 p. 2; 523 p. 2; 524 p. 2; 525 p. 1 i p. 2 b; 526 p. 2; 527 p. 1 i p. 2 b; 528 p. 1 i p. 2 b; 529 p. 2; 530 p. 2; 631; 532 i uwaga; 533; 534; 535; 536; 537; 538; 539; 540; 541; 542; 543; 544 p. 2; 545; 550; 551; 552; 553; 554; 555; 556; 557; 558; 559; Uwagi: 2, 3, 4, 5, 6 do grupy 41; 563; 564; 565; 566; 567; 568; 569; 570; 576; 577; 578; 579; 580; 581; 582; 583; 584; 585; 586; 587; 588;

z 597 — Sukna włościańskie wełniane: samodziałowe, guniowe, krajki, halina, o wadze 1 m² powyżej 500 g;

598; 599; 600 p. 1 b. c, p. 2 b. c; 601 p. 1 b. c, p. 2 b. c; 602; 603; 604; 605; 613; 614; 615; 616; 617; 618; 619; 620; 621; 622; 633 p. 2; 634; 637; 638;

639 pp. 1, 2 z p. 3 p. 4 — Materje firankowe metrowe o wiązaniu koronkowem i t. d. — cała pozycja, za wyjątkiem szychowych.

640; 641; 642; 643; 644; 652 p. 1 a; 653 p. 1 a; 657; 658; 660; 661; 662; 663; 664; 665; 667 i uwaga; 670; 672; 674 p. 4; 680; 681; 682; 683; 684; 685; 686; 687; 688; 689; 690; 691; 692; 693; 694; 695; 696; 697; 698; 699; 700; 701; 702; 703; 704; pp. 1, 2, 3, 4 a, 5 a, 6; 705; 706; 707 i uwagi 1, 2; 708 i uwagi 1, 2; 709; 710 i uwagi 1, 2, 3; 711; 712 i uwagi 1, 2; 713 i uwagi 1, 2; 714 i uwagi 1, 2; 715; 716; 717; 718 i uwaga; 725; 726; 727; 728; 729; 730; 731; 732; 733; 734; 735; 736; 737; 738; 739; 740; 741; 742; 743; 744; 745; 746; 758 pp. 2, 3; 763;

z 764 — Łyżki, widelce;

765, 766, 767 p. 1; 768, 770, 771, 774, 775, 776, 777, 778, Uwaga b do poz. 790, 861;

z 877	Fajansowe płyty, płytki szkliwione, chociażby dwulicowe; 878; 879;
z 880	Rury, kształtki do rur i t. d. — cała pozycja z wyjątkiem rur i kształtek do rur glinianych; 881 p. 1; 885; 886; 887; 898; 899; 900; 901; 902; 903; 904; 905; 906; 907; 908; 909; 911; 912; 913; 914; 915; 916; 917; 918; 919; 920; 921; 922; 923; 924; 933 i uwaga;
z 936	Wlewnice żeliwne; 937; 938; 939; 940; 941; 942; 943; 944; 945; 947 i uwagi: 1, 2, 3, 4, 5; 948; 949; 951 i uwagi: 1, 2; 952 i uwaga; 953 i uwagi: 1, 2, 3, 954;
955 pp. 1, 3 z p. 5	Rury żelazne, stalowe i t. d. — cała pozycja z wyjątkiem pp. 2, 4 i radjatorów z punktu 5-go; 956 i uwaga; 957 i uwaga; 958; 959; 960; 961 pp. 1, 2, 3, 4;
962 p. 1 b, c i uwaga, o ile dotyczy tego punktu	Łańcuchy żelazne i stalowe z drutu o grubości 6 mm i mniej, również pokryte nieszlachetnemi metalami; 964; 987 p. 1; 989; 990; 992;
z 993	Dzwony. wszelkie dzwonki i t. d., cała pozycja oprócz dzwonów kościelnych; 994 pp. 2, 3; 995; 996;
z 1010 i uwaga.	Okucia budowlane, meblowe — oprócz wykonanych z metali i stopów objętych poz. 977 — 981; 1011 i uwagi: 1, 2;
z 1012	Naparstki z nieszlachetnych metali, oprócz żelaznych i stalowych; 1013;
z 1014	Haftki, sprzączki, klamerki i t. d. — cała pozycja, oprócz wykonanych z metali i stopów objętych poz. 977 — 981; 1015 p. 1; 1016 p. 1; 1017 p. 1; 1018; 1019; 1021 pp. 1, 2, 3, 5; 1022 pp. 1, 2, 3; 1023 p. 1, b, p. 2; 1025; 1027 pp. 1, 2, 5 i uwaga o ile dotyczy tych punktów; 1028 i uwaga 2; 1029; 1030 i uwaga; 1031; 1032 pp. 1, 2, 3, 4 a i uwaga 2; 1037; 1038; 1040; 1041 p. 1; 1042; 1043; 1044; 1045; 1066 p. 1 i uwaga;
z 1084	Pędnie i t. d. — cała poz. oprócz łożysk kulkowych i rolkowych bez płyt podstawowych; 1122 p. 1; 1123; 1126 p. 1; 1130; 1133 pp. 1 a, 2 a, 3; 1136 p. 1; 1140 p. 1 i uwagi 1, 2; 1147;
z 1159	Wagi, ich części metalowe, odważniki — cała pozycja—oprócz wymienionych w punkcie 1 c wag sprężynowych, wag do listów, wag automatycznych; 1167: pp. 1, 4 b, 5 b; 1168 p. 7 a I, b I, c I; 1169 pp. 1, 2, 3, 4, 7. 8, 9; 1171; 1172; 1173; 1174; 1175; 1176; 1177; 1178; 1179; 1180; 1181; 1182 pp. 1 a 2; 1183; 1184; 1185; 1186 i Uwaga 2; 1187; 1188 pp. 1, 2, 3, 4, 5, 6; 1189; 1190 i Uwaga; 1191 i Uwaga; 1192 i Uwaga 1 oraz Uwaga do p. 7; 1193; 1194; 1195; 1196; 1197; 1198; 1199; 1200; 1201; 1202; 1203; 1206; 1207: pp. 1, 3; 1210; 1211; 1212; 1213; 1214; 1215; 1216 i Uwaga; 1217; 1218; 1219; 1220; 1221; 1222; 1223; 1224; 1225; 1226; 1227; 1228 pp. 1 a, 2 a 4;
1229 z p. 2	Szczotki z materjałów roślinnych — pokryte nieszlachetnemi metalami; 1231; 1232; 1233; 1235 p. 3; 1237; 1238; 1240; 1241; 1242; 1243; 1244; 1245 i Uwagi 1, 2; 1246; 1247; 1248; 1249; 1250 pp. 1, 2, 3, 4, 5, 6, 7, 9; 1251; 1252; 1253; 1254; 1255; 1256; 1257 pp. 1 a, 2 a; 1258; 1270; 1272 i Uwaga; 1273; 1274.

Załącznik 2-gi do § 1 rozporządzenia Ministra Skarbu z dnia 11 października 1933 r.

LISTA B

towarów, wymienionych w taryfie celnej, jako wolnych od cła, a podlegających cłom maksymalnym, stosownie do § 2 rozporządzenia w sprawie ceł maksymalnych.

Poz. tar. celn.	Nazwa towaru	Cło od 100 kg zł gr
180 p. 2	Węgiel kamienny, antracyt, węgiel brunatny: z wyjątkiem w proszku . . .	12.—
182	Koks wszelki . . .	12.—
184 p. 2	Brykiety — oprócz podpałkowych i z węgla drzewnego	12.—

260.

ZARZĄDZENIE

Ministrów: Skarbu oraz Komunikacji

z dnia 7 października 1933 r.

w sprawie częściowej zmiany Instrukcji kolejowo-celnej.

W związku z ogłoszoną w Dz. U. R. P. Nr. 85 z 1932 r. pod poz. 732 nową taryfą cel-

ną, wprowadza się w Instrukcji kolejowo-celnej (Dz. Urz. Min. Sk. Nr. 17, poz. 326 z 1930 r. i Dz. Urz. Min. Komunikacji Nr. 17, poz. 135 z 1930 r.) zmiany następujące:

I. Paragraf 48 p. 5 otrzymuje następujące brzmienie:

„Wykaz towarów tranzytowych, dozwolonych do przekazywania bez list przekazowych:

Poz. tar. celn.	
1—16	zboża strączkowe
36	ziemniaki świeże
92—94	drewno i rośliny farbiarskie, drewno garbarskie
148—160, 162	ziemie i kamienie
177	rudy, żużle, piryty i t. p.
180—184	paliwa mineralne
285, 286 p. 2 287—292	odpadki przetworów spożywczych i pasze treściwe
473, 476—478	nawozy
480	saletra chilijska
606 p. 1	bawełna oraz odpadki i wyczeski bawełniane
719	szmaty
747—757	drewno i wyroby z drewna
779—781	kora z drzewa korkowego i odpadki kory
792	skrawki papierowe, makulatura
927 p. 1 i p. 3	stare żeliwo, żelastwo, odpadki i t. p.".

II. Paragraf 71 otrzymuje następujące brzmienie:

„(1) Należności celne za niedostarczone przez kolej przesyłki oblicza się według najwyższej stawki w kolumnie II tej pozycji taryfy celnej, do której niedostarczony towar mógłby być zaliczony.

(2) Jeżeli dane colli przesyłki zawierało towary, należące do różnych pozycyj taryfy celnej, należności celne oblicza się od takiego colli według pozycji z wyższą stawką celną.

(3) Od towarów, które podlegają opłacie celnej według wagi czystej, należy pobierać należności celne według tej wagi. W razie trudności ustalenia wagi czystej, należy obliczać należności celne według wagi surowej (brutto).

(4) Od towarów, podlegających opłacie wewnętrznej, opłatę tę pobiera się niezależnie od cła.

(5) W wypadkach, gdy niedostarczona przesyłka zawierała towary podlegające opłacie celnej od sztuki (np. parasole), a ilość sztuk towaru nie może być stwierdzona w sposób wiarogodny dokumentami, ustala się następujący sposób postępowania:

Od wagi brutto towaru w skrzyniach potrąca się na tarę 25%, a przy lżejszych opakowaniach — 15%; otrzymaną w ten sposób wagę netto należy podzielić przez przeciętną wagę jednej sztuki tego rodzaju towaru, a otrzymany iloraz przyjmuje się jako ilość sztuk towaru. Przeciętną wagę sztuki towaru ustala urząd celny we własnym zakresie.

(6) Od niedostarczonych rzeczy podróżnych, przewożonych za kwitami bagażowemi lub za listami przewozowemi, należy obliczać należności celne według poz. tar. celnej 711 p. 9 b)".

III. Zarządzenie niniejsze wchodzi w życie z dniem 11 października 1933 r., przyczem przepis § 71 ma zastosowanie do niedostarczonych przesyłek, które podlegałyby ocleniu według nowej taryfy celnej, obowiązującej od dnia 11 października 1933 r.

Minister Skarbu:
(—) *Wł. Zawadzki.*

Za Ministra Komunikacji:
(—) *Czapski,*
Podsekretarz Stanu.

261.

OBWIESZCZENIE MINISTRA SKARBU

z dnia 9 października 1933 roku

wydane w porozumieniu z Ministrem Przemysłu i Handlu o warunkach uzyskania pozwoleń na przywóz za cłem ulgowem niektórych owoców południowych, towarów kolonjalnych i olejów roślinnych.

W związku z rozporządzeniem o ulgach celnych na owoce południowe, towary kolonjalne i oleje roślinne z dnia 9 października 1933 r. (Dz. U. R. P. Nr. 78, poz. 556), podaje się do wiadomości, co następuje:

§ 1. (1) Pozwolenia na przywóz za cłem ulgowem bananów niedojrzałych, grape fruit'ów, cytryn, daktyli, rodzynek, fig, migdałów, kawy i łupinek kawowych, herbaty, kakao w ziarnkach lub łamanego i łupinek kakaowych, szafranu, wanilji, kardamonu, pieprzu, korzeni i olejów roślinnych, będą udzielane firmom, które:

a) wykupiły świadectwa przemysłowe I lub II kategorji handlowej, względnie świadectwa

przemysłowe, obowiązujące na terenie W. M. Gdańska, odpowiadające polskim świadectwom przemysłowym I lub II kategorji;

b) trudniły się w latach 1931 i 1932 r. importem owoców lub towarów kolonjalnych.

(2) Pozwolenia na przywóz za cłem ulgowem kakao, bananów niedojrzałych i olejów, będą udzielane również firmom przemysłowym, sprowadzającym te towary do przetwarzania we własnych zakładach.

(3) Te firmy, które nie uczynią zadość warunkowi, wymienionemu w p. 1 pod lit. „b", będą mogły uzyskać pozwolenia na ulgowy przywóz po przedstawieniu opinji Związku Izb Przemysłowo-Handlowych o solidności i zdolności finansowej przedsiębiorstwa.

§ 2. (1) Ulga udzielana będzie przez Ministra Skarbu pod warunkiem kompensacyjnego wywozu.

(2) Ministerstwo Przemysłu i Handlu poda do wiadomości zainteresowanych za pośrednictwem Związku Izb Przemysłowo-Handlowych wykaz towarów, dopuszczonych do kompensacyjnego wywozu, procentowy stosunek ulgi przywozowej do wartości wywożonego towaru, kierunki wywozu oraz ewentulne ilości towaru z tem, że udzielenie pozwoleń na zastosowanie ulgi do danego towaru może być uzależnione od kompensacyjnego wywozu towaru, osobno wskazanego przez Ministerstwo Przemysłu i Handlu.

(3) Wykaz ten może być uzupełniony.

(4) Pozatem Ministerstwo Skarbu w porozumieniu z Ministerstwem Przemysłu i Handlu w wyjątkowych wypadkach może uznać za kompensacyjny wywóz na nowe rynki — określonej ilości towaru nieobjętego wykazem.

§ 3. (1) Ubiegający się o ulgę winien wnieść do Ministerstwa Skarbu przez Ministerstwo Przemysłu i Handlu podanie z dołączeniem zaświadczenia o wywozie towarów.

(2) Firma eksportująca może nie być identyczną z firmą ubiegającą się o pozwolenie na ulgowy przywóz.

§ 4. (1) Towary, dopuszczone do kompensacyjnego wywozu, winny być wywożone w zasadzie tylko przez jeden z następujących morskich urzędów celnych: **Gdynia, Freibezirk, Hafenkanal, Kaiserhafen, Packhof i Weichselbahnhof.**

(2) W wyjątkowych wypadkach, przy niemożności wywozu drogą morską, może Ministerstwo Skarbu w porozumieniu z Ministerstwem Przemysłu i Handlu zezwolić na kompensacyjny wywóz niektórych towarów również przez graniczne urzędy celne lądowe. Wykaz tych urzędów oraz rodzaj towarów podawane będą przez Ministerstwo Przemysłu i Handlu do wiadomości za pośrednictwem Związku Izb Przemysłowych.

(3) **Odprawa celna** towarów, przeznaczonych do kompensacyjnego wywozu, może być dokonana nietylko w urzędach celnych, wymienionych w pp. 1 i 2 niniejszego paragrafu, lecz również w dowolnym urzędzie celnym I klasy tak wewnętrznym jak i granicznym oraz na żądanie i koszt strony poza obrębem urzędu celnego (np. w fabryce, na składzie i t. p.).

(4) Wywóz towarów na zaświadczenia o kompensacyjnym wywozie potwierdza urząd celny, dokonywujący odprawy wywozowej, po stwierdzeniu faktycznego występu towaru zagranicę. Zaświadczenia o kompensacyjnym wywozie odpowiednio wypełnione przez stronę i poświadczone przez Izbę Przemysłowo-Handlową winny być przedstawiane urzędowi celnemu przy deklarowaniu towaru do odprawy celnej.

(5) Przy wywozie wszelkiego rodzaju rękawiczek skórzanych do dokonywania odpraw wywozowych i do wystawiania zaświadczeń o kompensacyjnym wywozie upoważnia się urzędy pocztowo-celne: Warszawa, Wilno, Lwów.

(6) Wzór zaświadczenia o kompensacyjnym wywozie podaje się w załączniku.

§ 5. (1) Pozwolenia na ulgowy przywóz mogą być udzielane przez Ministra Skarbu na podstawie podań, złożonych za pośrednictwem Ministerstwa Przemysłu i Handlu, również importerom, którzy w chwili składania podania nie będą jeszcze mogli wykazać się zaświadczeniem o kompensacyjnym wywozie.

(2) Pozwoleń tych udzielać się będzie pod warunkiem:

a) złożenia przez importera w odpowiednim urzędzie celnym zabezpieczenia (w gotówce, papierach procentowych lub gwarancji bankowej), w wysokości różnicy pomiędzy cłem, przewidzianem dla towarów sprowadzanych bez pozwoleń Ministra Skarbu przez porty polskiego obszaru celnego a cłem ulgowem;

b) złożenia Ministerstwu Skarbu, za pośrednictwem Ministerstwa Przemysłu i Handlu, w ciągu czterech miesięcy od daty zgłoszenia

do odprawy przywozowej sprowadzanych za cłem ulgowem towarów, zaświadczenie o kompensacyjnym wywozie wraz z podaniem o zwrot zabezpieczenia, względnie zwolnienia tegoż w całości lub odpowiedniej części.

(3) W razie niezłożenia w wymienionym terminie dowodów wywozu zabezpieczenie przechodzi na rzecz Skarbu Państwa i nie może być zastąpione w sposób wskazany niżej w § 6.

§ 6. (1) Firmom, które nie skorzystają z przepisów, przewidzianych w § 2 lub 5, ulgi, o których mowa, mogą być przyznawane przez Ministra Skarbu na podstawie podań, złożonych za pośrednictwem Ministerstwa Przemysłu i Handlu, pod warunkiem złożenia na cele popierania eksportu na rachunek Międzyministerjalnej Komisji Popierania Eksoprtu kwoty, której wysokość będzie ustalana po wysłuchaniu opinji Związku Izb Przemysłowo-Handlowych i podana do wiadomości za pośrednictwem tegoż Związku.

(2) Wpłata, o której mowa w punkcie pierwszym, winna być dokonana w ciągu miesiąca od daty pisma Ministerstwa Przemysłu i Handlu, zezwalającego na ubieganie się o cło ulgowe w trybie niniejszego paragrafu.

§ 7. (1) W razie ujawnienia nadużyć, podania fałszywych cen i innych danych, niewykonania warunków, na zasadzie których udzielono pozwolenia na zastosowanie cła ulgowego, pozwolenie będzie cofnięte przed terminem jego wygaśnięcia, a firma zostanie pozbawiona możności otrzymania ulg w przyszłości, niezależnie od wdrożenia postępowania karnego.

(2) Firmy, eksportujące na zasadzie niniejszego rozporządzenia w razie ujawnienia nadużyć, podania fałszywych cen, niewykonania warunków co do kierunku eksportu i innych danych, zostaną pozbawione prawa zgłaszania towaru do wywozu kompensacyjnego, niezależnie od wdrożenia postępowania karnego.

§ 8. Odwołanie obwieszczenia, zniżenie stosunku procentowego ulgi przywozowej do wartości wywożonego towaru lub całkowite wykreślenie towaru (§ 2), mogą nastąpić przynajmniej po upływie trzech miesięcy od daty podania do wiadomości odwołania względnie zmiany.

§ 9. Obwieszczenie niniejsze wchodzi w życie w dniu 11 października 1933 r. Jednocześnie tracą moc obowiązującą obwieszczenia Ministra Skarbu: z dnia 16 lutego 1932 r. (Monitor Polski Nr. 40, poz. 44), z dnia 4 maja 1932 r. (Monitor Polski Nr. 105, poz. 134), z dnia 28 listopada 1932 r. (Monitor Polski Nr. 278, poz. 327) i z dnia 10 czerwca 1933 r (Monitor Polski Nr. 38, poz. 180), przyczem wydane na ich podstawie zaświadczenia o kompensacyjnym wywozie zachowują swą ważność do dnia 31 marca 1934 r.

Minister Skarbu:
(—) *Wł. Zawadzki.*

Minister Przemysłu i Handlu:
(—) *Zarzycki.*

(Monitor Polski z dn. 13 października 1933 r. Nr. 236, poz. 257).

Załącznik do obwieszczenia Ministra Skarbu
z dn. 9 października 1933 r.

. . . . dnia 1933 r.

ZAŚWIADCZENIE O KOMPENSACYJNYM WYWOZIE

Podpisany niżej . . . . zamieszkały w . . . ., działający w imieniu firmy . . . . . zgłasza niniejszem do wywozu zagranicę przez Urząd Celny w . . . . pod adresem odbiorcy mającego siedzibę w . . . . poniżej wyszczególniony transport towarów:

Nr. Nr. wagonów wzgl. nazwa statku	Cechy, numery i znaki opakowania	Ilość jednostek opakowania	Rodzaj opakowania	Nazwa towaru	Ilość sztuk	Waga ogólna		Wartość	Uwagi
						brutto	netto		

Zgodność powyższych danych ze stanem faktycznym co do rodzaju, jakości, ilości i wartości towaru stwierdzam własnoręcznym podpisem.

Jednocześnie oświadczam pod rygorem odpowiedzialności z przepisów karno-skarbowych, że rodzaj towaru, jego ilość, wartość oraz ewentualny kierunek eksportu podane są zgodnie z wytycznemi, ustalonemi w obwieszczeniu z dn. 9 października 1933 r. o warunkach uzyskiwania pozwoleń na przywóz za cłem ulgowem niektórych owoców południowych, towarów kolonjalnych i olejów roślinnych („Monitor Polski" Nr. . . . poz. . . .).

Miejscowość . . . .
dn. 19
Pieczęć firmy

Podpis

Izba Przemysłowo - Handlowa w . . . .
Handlowa

Nr. . . . . . .

Izba Przemysłowo - Handlowa w . . . . . .
Handlowa

stwierdza niniejszem, że powyższy transport jest zgodny z wykazem towarów dopuszczonych do kompensacyjnego wywozu oraz że podana przez eksportera wartość wywożonego towaru „loco granica celna", obliczona w myśl rozporządzenia Rady Ministrów z dn. 11.IV. 30 w sprawie statystyki celnej (Dz. U. R. P. Nr. 40/1930, poz. 350), odpowiada rzeczywistości.

Pieczęć Izby
Miejscowość . . . .
dnia 193
Podpis

Urząd Celny w . . . . stwierdza niniejszem, że wymieniony wyżej towar wystąpił zagranicę dnia . . . . na statku . . . . (nazwa statku) . . . . w wagonie Nr. . . . pociągu Nr. . . . . .

za konosamentem Nr. . . . .
za kolejowym listem przewozowym Nr. . . . .
pod adresem . . . .

Kierownik Urzędu Celnego:

KOMUNIKAT.

Ministerstwo Skarbu przypomina płatnikom podatków bezpośrednich, że w miesiącu październiku b. r. płatne są następujące podatki:

1) do 15 października—zaliczka miesięczna na podatek przemysłowy, od obrotu za rok 1933, w wysokości podatku przypadającego od obrotu, osiągniętego w miesiącu wrześniu b. r. przez przedsiębiorstwa handlowe I i II kategorji i przemysłowe I — V kategorji, prowadzące prawidłowe księgi handlowe oraz przez przedsiębiorstwa sprawozdawcze;

2) do 15 października — zryczałtowany podatek przemysłowy od obrotu dla drobnych przedsiębiorstw w wysokości kwot, wymienionych w doręczonych nakazach płatniczych;

3) do 1 listopada — państwowy podatek dochodowy przez płatników, którym nakazy płatnicze doręczono w terminie do dnia 15 października;

4) do 1 listopada — nadzwyczajny podatek od niektórych zajęć zawodowych, przez notarjuszy, pisarzy hipotecznych i komorników, którym nakazy płatnicze na ten podatek doręczono w terminie do dnia 15 października;

5) od 15 października do 15 listopada — II rata państwowego podatku gruntowego za rok 1933;

6) do 15 października — zaliczka miesięczna na poczet nadzwyczajnego podatku od dochodu, osiągniętego przez notarjuszy (rejentów), pisarzy hipotecznych i komorników w miesiącu wrześniu;

7) do 5 października — podatek od energji elektrycznej, pobrany przez sprzedawcę energji w czasie od 16 do 30 września; do 20 października — tenże podatek, pobrany przez sprzedawcę energji elektrycznej w ciągu pierwszych piętnastu dni października;

8) podatek dochodowy od uposażeń służbowych, emerytur i wynagrodzeń za najemną pracę — w terminie do dni 7 po dokonaniu potrącenia podatku.

Nadto płatne są zaległości odroczone i rozłożone na raty z terminem płatności w październiku, tudzież podatki, na które płatnicy otrzymali nakazy płatnicze również z terminem płatności w tym miesiącu.